

MENKİBE: Zekâtımı Kabul Etmedi

Cüneyd-i Bağdadî yedi yaşında iken, mektepten eve gelince, babasını ağlar gördü. Ağlamasının sebebini sordu. Babası:

- Bugün zekât olarak, dayın Sırrî Sekâtî'ye birkaç gümüş göndermiştim. Almamış. Kıymetli ömrümü, Allah adamlarının beğenip, almadığı gümüşler için geçirmiş olduğuma ağlıyorum, dedi. Cüneyd:
- Babacığım, o parayı veriniz, ben götürüyüm deyip, dayısına gitti. Dayısı kim olduğunu sorunca:
- Dayıcığım, ben Cüneyd'im. Kapıyı aç ve babamın zekâtı olan bu gümüşleri alınız, dedi. Dayısı:
- Almam, deyince, Cüneyd;
- Adalet edip, babama emreden ve ihsân edip, seni serbest bırakan Allahü teâlâ için alınız, deyince Sırrî:
- Babana ne emretti ve bana ne ihsân etti, diye sorunca Cüneyd:
- Babamı zengin yapıp, zekât vermesini emretmekle adalet eyledi. Seni de fakir yapıp, zekâtı kabul etmek ve etmemek arasında serbest bırakmakla ihsân eyledi. Bu söz dayısının çok hoşuna gitti ve:
- Evladım, gümüşleri kabul etmeden önce, seni kabul ettim, dedi. Sırrî Sekâtî hazretleri kapıyı açıp, Cüneyd-i Bağdadî'yi içeri kabul etti. Parayı aldı.

Kaynak: Gençlerin Rehberi